

— Като е тъй, какъ трѣбва да постъпимъ попитали господаря изъ сѣда.

— „Постъпете както ви учи и заповѣда коня; ако подарената земя има законенъ притезателъ, то азъ съмъ длъженъ да отговоря на вини и присѣдата си“.

— Въ такъвъ случай, всемилостивейшии подарю, виѣ сте длъжни да присѣдствувате въ сѣдебния сѣвѣтъ и лично дѣ дадете отговоръ.

— „Добрѣ, отговорилъ господаря, когато повикате ще дода“.

Работата изново са разгледала; цѣлия сѣдебный сѣвѣтъ едногласно рѣшилъ да са повърне имушното на рижския гражданинъ. Монарха лично поинили да присѣдствува на сѣдебното заседание.

Петръ, незабавно следъ приеманieto на призователния билетъ, отишълъ въ сѣдилището; тамъ излѣли да го посрѣщнатъ всичкитѣ рижски сѣдители, влѣлъ заедно съ тѣхъ въ залата, казалъ имъ да не мѣстата си и самъ той зель столъ и станалъ. Прочели всичко подробно и питали: „не ли негово величество да възрази или забѣлѣжи нѣщо? Монарха отговорилъ отрицателно. Следъ туй послѣвало прочитанието на закона, по който са рѣшили работата; но по причина че при туй прочитание били длъжни да присѣдствуватъ други освѣнъ сѣдители, то просителя заедно съ отговорния, сирѣчь рижския гражданинъ заедно съ монарха били пригласени да заминатъ въ друга стая. Заключениеето сѣдебния сѣвѣтъ било слѣдующето: просителя оправдава, а отговорния са обвинява, сирѣчь рижския гражданинъ са оправдава, а монарха са обвинява. Призовали слѣдъ туй монарха и му прочитали рѣшителното заключение. Господаря, слѣдъ като слушалъ всичко, станалъ и благодарилъ на сѣдебния